[Entrevista] Lizz Wright: 'Tinc molta sort d'haver après els sons antics dels meus avantpassats'

La cantant nord-americana Lizz Wright, una de les referències del jazz modern, presentarà al novembre al Teatre-Auditori una selecció del seu últim disc, 'Grace', publicat el 2017, i un tast dels temes que està preparant per al seu proper treball. Cugat.cat hi ha parlat en una entrevista on Wright explica els orígens de la seva música i la seva carrera musical. L'entrevista, transcrita en català, es pot escoltar en anglès.

Presentaràs el teu últim treball, 'Grace', a més de provar noves cançons. Què veurem?
Estic molt il·lusionada de seguir explorant el projecte 'Grace', però també de poder introduir nou material, tant originals com versions, que formaran part del meu setè disc.

En el teu últim disc versionaves Nina Simone, Bob Dylan, Katie Lang o Ray Charles. Com treballes aquestes cançons?
Quan estripes cançons fins a la lletra i les melodies es converteixen en una estructura molt bonica que pot suportar diferents tipus de cossos. Jo crec que és el més maco de les grans cançons. És fàcil imaginar què puc afegir a una cançó quan les redueixes al mínim i ho veig com un material. Penso en la intenció de qui les va escriure i intento estar al servei d'aquesta intenció. Però després intento ser jo mateixa.

Què et va fer decidir-te pel jazz amb tocs de gospel? Va sortir de manera natural?
El meu pare és sacerdot i pel que fa al gospel vaig créixer al Sud, on la gent viu d'una manera que sembla que tiris el temps enrere. Vaig passar molt de temps amb la gent gran i aquestes maneres de cantar el blues i parlant i pensant d'aquesta manera va venir de manera natural, era el meu entorn.

Va ser més tard, quan vaig començar a estudiar jazz a Atlanta quan em vaig adonar que el que havia estat sentint sempre era blues i que era un so antic. Ara tinc molta sort de tenir-lo perquè no és difícil aprendre els nous sons, però és gairebé impossible tenir l'esperit antic. Dono gràcies pel temps que vaig passar amb els grans i amb la meva família a l'Església i prop de la terra, perquè aquest so és molt pròxim a la terra.

Estàs treballant en el teu setè disc. Què ha canviat des del primer?
El més important és que quan estic treballant en el disc o a l'escenari ja no sóc la nena. Ja no sóc la més jove, potser a la meva banda ara sí, però quan ara fem altres espectacles i tributs ja no sóc la nena petita. Em veuen com algú que té alguna cosa per compartir perquè ja fa 20 anys que sóc en aquest món.

He anat i vingut del Berkeley College de música a Boston i compartint amb vocalistes i compositors i no va ser fins que no em van començar a convidar en aquests llocs que em vaig adonar que ja hi havia dedicat una part important de la meva vida. D'alguna manera sento que encara estic trobant el meu camí, però el que és diferent és que sóc responsable de dissenyar-lo, tinc accés al volant, per dir-ho alguna manera. Sento el pes, però també agraeixo l'alegria de l'èxit de ser aquí.

Tota aquesta experiència t'ha portat a una aproximació més compromesa a la música, sobretot políticament?

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/cultura/145058.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Crec més en relacions que en política. Tinc una relació amb la terra, amb la gent i això no em permeten tenir una posició política que no serveixi la vida. Estaré sempre vivint al costat de la reconciliació, l'entesa, el compromís, el respecte, la tolerància i l'acceptació perquè hi ha coses molt importants que no podem fer si perdem temps dividint-nos constantment.

Sempre hi haurà debats i discussions sanes i hi haurà fins i tot baralles, però crec que és important que aquestes lleis universals de la natura es respectin, perquè si no anem enrere i ens apartem de la nostra manera de progressar i créixer. No vull perdre aquestes oportunitats perquè són molt importants.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/cultura/145058.html

Copyright 2024 Cugat.cat